

волюционния духъ на Раковски, смятралъ, че България може да достигне своитѣ завѣтни идеали само чрѣзъ една систематично подготвена революция. Другото, — съ подържници повечето заможни и засѣднали на ромжнска почва българи, които тъй сжщо ратуваха за отечествения идеалъ, но прѣдимно по умѣренъ начинъ и чрѣзъ посрѣдството на нѣкоя външна сила, първоначално Сърбия, а послѣ — Русия. Подържниците на това течение, къмъ което спадатъ и българскитѣ емигранти въ Русия, бѣха извѣстни подъ името умѣрѣни или *стари*, въ противоположность на революционеритѣ, *младитѣ*.

Евлогий и братъ му Христо Георгиевъ сж едни отъ най-виднитѣ прѣдставители на българската емиграция въ Ромжния, отъ второто, умѣреното течение. Именита на двамата братя сж тѣсно свързани съ нашето народно възраждане. По призвание хора на търговията, тѣ, благодарение на неуморенъ трудъ и заблѣжителенъ търговски спекулативенъ духъ, сж се издигнали до извънмѣрно материално богатство. И както идейнитѣ дѣйци служиха на своето отечество чрѣзъ идеитѣ си, революционеритѣ — чрѣзъ революцията, родолюбивитѣ двама братя пкъ се поставиха въ услуга на своето отечество съ своитѣ срѣдства, съ своето влияние, съ своя авторитетъ. Тѣ заемаха, собствено, срѣдина между идейнитѣ и революционнитѣ дѣйци, бихме могли да кажемъ, тѣ сж били срцето на емиграцията, въ живота която, въ нейнитѣ най-важни и сжществени прояви сж вземали дѣятелно участие, било материално, било чрѣзъ своето влияние, съ каквото тѣ сж се ползували всрѣдъ търговския свѣтъ, прѣдъ ромжнското правителство и прѣдъ своитѣ съотечественици. Тѣхното величие изпква въ „сякодневнитѣ жъртования за милия си народъ“, както се изразява Левски, но още по-силно изпква то въ благородния имъ духъ, проникнатъ отъ възвишената идея за благо и напрѣдка на